הדואר הצבאי של העולם הזה

מה שבטוח, שהשיחרור שלי לא נראה באופק והמילואים ימשכו כנראה לנצח. מה שכן, אומרים לי שאני חיוני ל־צה"ל ואי־אפשר לשחרר אותי, אז אני מתחיל להרגיש כמו הפרעוש על גב השור שטוען כל הזמן: „אנחנו חורשים."

סמל בני דורון, ד"צ 2125

כמו רבים מחברי המגוייסים הת־פלאתי על החלטת המוסדות להשכלה גבוהה להתחיל בלימודים ב־23.12.73. סטודנטים רבים ממשיכים בשירותם (מילואים, קבע ושירות סדיר מוארך) ומי יודע אם במועד השני יוכלו ל־התחיל בלימודים סדירים במוסדות ל־השכלה גבוהה.

למרות ההבטחות הרבות לעזרה (שליחת קסטות, סטנסילים ואנשי ה־אוניברסיטאות ליחידות), בסופו של דבר יווצר לחץ עצום על הסטודנט ש־עתה מגוייס. הוא יצטרך להשלים את לימודיו בזמן קצר, ויצטרך לוותר על חופשותיו ובילוייו בעתיד.

אין לזלזל ברצון הרב שמגלים ה־אנשים במוסדות להשכלה גבוהה כדי שהמשרתים יוכלו ללמוד תוך כדי שי־רותם. אך רבותי, מי כמונו יודע שב־תנאים כאלה קשה ביותר להגיע ל־רמה הדרושה.

במוקדם או במאוחר יווצרו שתי שכבות של סטודנטים באוניברסיטאות — השכבה הרגועה — סטודנטים ש־החלו בלימודים כסידרם (בנות, תלמי־

פינת הסטודנט המגוייס

די חו"ל, פטורי גיוס ואנשים שהס־פיקו להשתחרר מצה"ל) והשכבה ה־לחוצה — סטודנטים שהחלו ללמוד במועד מאוחר או תוך כדי שירותם בצבא (אנשי מילואים, קבע ושירות סדיר נוסף).

מדי יום שומעים אנו על חוסר ידיים עובדות. חסרים נהגים, מורים, עובדי נמל, קוטפי פרי ועובדי תעשיה. מדוע לא ישלחו את כל אותם סטודנטים ש־אינם משרתים כרגע לשירות לאומי באותם מקומות הזועקים לידיים עוב־דות? כך, תהיה לאנשים אלה תע־סוקה מלאה ויעלם התיסכול של ישי־בה בעורף מבלי לתרום למאמץ הכללי בו נמצאת המדינה.

אין ספק שדבר זה יעלה גם את המוראל בחזית כשידעו שם שבעורף חוזרים החיים למסלולם התקין בעז־רת הידיים העובדות של הסטודנטים הלא־מגוייסים.

סמ"ר יניב גדעדי, ד"צ 3151

עברו שלושה חודשים לישיבתנו בק־ווים, ואין לדעת כמה זמן עוד נשב. הישיבה פה די קשה ומשעממת, מנסים להעביר את זמננו בצורות שונות: בי־שול אוכל, משחקים שונים, סרטים לעי־תים רחוקות ורוב הזמן קריאה.

נמאס לקרוא רק עיתונות יומית, וה־שבועון שלכם מוסיף הרבה מאוד.

סמ"ר יובל גוטמן, ד"צ 2767

אני רוצה לעודד את אורי אבנרי ב־תיקווה שלא יאבד מכוחו ומירצו, למרות תוצאות הבחירות.

גם הלאה אני איתו.

נחמיה טופז, ד"צ 2489

פשוט כמה מילות עידוד למרות האכ־זבה: לא נורא, המשיכו במאבקכם למען שלום וצדק.

רב"ט ערן ריקלים, ד"צ 2963

ברצוני להודות על האמת, שכיום אחד הדברים המהמנים זה לפתוח את העולם הזה ולקרוא את החומר הרב המסופק בו.

רון יהב, ד"צ 2062

לפני הבחירות התערבתי עם החבר'ה שתכנסו לכנסת בשלושה מנדטים — ל־צערי, הפסדתי.

אבי ברום, ד"צ 3123

מפריעות לנו מיספר נקודות שהתפר־סמו בעיתונכם.

האחת: פיברוק גלויות של קצינים ו־חיילים בגלויות־תודה הנשלחות אליכם. יש להבין בבירור כי חייל אחראי היושב בקווים, לא יפרס את מקום המצאות יחי־דתו, דרגתו והבעת דיעות פוליטיות.

נוסף לכך, אנו נהנים מהמדור הסא־טירי המוצלח, שבו העוקצנות והחריפות ידועות בחומרתן הרבה. אך נבקש בכל לשון של בקשה: אל יגעו בנושא הח־

תגובה לדבריו של אלוף הרצל שפיר

כמוצב הזכרזה „כוננות ספיגה". בגיזרה סמוכה פתחו המצרים בהרעשת מרגמות ונתעורר חשש שהם עומדים להרחיב את שטח ההפגזה.

נכנסנו למחפורות האישיות והמתנו. אחד החיילים צעק: „חבר'ה, פיתחו את הטרנזיסטורים. אלוף שפיר מדבר ברדיו."

אלוף הרצל שפיר, ראש אגף כוח־אדם בצה"ל ראויין, השיב לשאלות בנושאי גיוס אנשי מילואים, ההלפת וריענון יחידות המגויסות מאז יום־הכיפורים.

האלוף דיבר. ממשפט למשפט הותיר אותנו יותר ויותר מופ־תעים והמומים. לא האמנו למשמע אוזנינו.

מעל גלי האתר, בקול שליו ובוטח, דיווח ה־אלוף לחיילים חצאי אמיתות שהן גרועות מכל שקר אפשרי.

■ ■ ■

הגיע הזמן לדבר גלויות: החיילים בקווים מעוצבנים. זו האמת המשוטה ומי שמנסה להסתיר אותה או ליפות אותה, הוא נבל.

לא המצרים גרמו למצב זה. הם לעולם לא יתישו אותנו. מה שהורס את החיילים זו ההרגשה שנטל המעמס הביטחוני אינו מחולק בצורה צודקת.

זהו גדול המחדלים שלאחר מלחמת יום־כיפור והאלוף הרצל שפיר, ראש אכ"א, אחראי ישירות לנושא זה.

הרצל שפיר
חצאי אמיתות

בראיון ברדיו, ניסה בעזות פנים, להסתיר דברים, לטשטש ולבלבל, למסור דיווח חלקי מטעה. אבל המחדל כה גדול ובולט לעין, שכל ההתפתלו־יות האקרובטיות לא תצלחנה כדי להסתירו.

כאן בקווים אנו חיים במתח מתמיד, אבל אנו מאמינים שהעתיד יהיה טוב יותר. זה אולי ישמע מוזר, אבל אנו ציונים במובן היפה והטהור של המילה. זה מה שמחזיק אותנו, אחרת הקווים היו מתפוררים.

והנה, חוזר אדם מחופשה קצרה והמורל שלו נמוך והוא מדביק בעצבונו את כולם. שוב ושוב חוזר הסיפור על צעירים „יפים" הממלאים את הרחובות. לא, אין אלה צעירים בחופשה. את אלה אנו מטיבים להכיר לפי הליכתם ההססנית, לפי ברק התדהמה בעיניהם. אלה עם רב אשר האלוף שפיר הגדירם בראיון ברדיו כ„מספר מועט של צעירים שהתחלקו בין הכסאות."

האם שמע האלוף שפיר את האימרה האחרונה המסתובבת בדיזנגוף: „הארטיסטים נולדו לדפוק, הטיפשים נולדו למות בסיני!"

ואז אנו מנסים לשכנע עצמנו שזה לא יתכן, שכל העם מגוייס. אבל שוב ושוב כל חייל החוזר מחופשה מצביע על ידידים שלא גוייסו. האחד הוריד פרופיל לפני עשר שנים, קיבל פרופיל נמוך, זמני לשנה, ומאז לא נקרא לבדיקה חוזרת, האחר השתחרר לפני חמישה חודשים מהצבא, הועבר ליחידת מעבר וטרם גוייס. מצבי־עים על פרוטקציונרים משוחררי גיוס.

■ ■ ■

אין היום משפחה בישראל אשר ראשה או אחד מבניה מגוייס, שלא תגאה בה מרירות עמר־קה נוכח אי־הצדק המנקר את העין כאשר מצד אחד אזרח מגוייס לתקופת זמן ארוכה, לעיתים מסה לחמו נשבר כתוצאה מכך, ומנגד העיר מוצפת צעירים שחמקו מגיוס והרושם הכללי הוא שדבר לא נעשה כדי לשפר את המצב.

בחיים האזרחיים הורגלנו למצב ששום דבר אינו משתנה, אינו זז, בלא שתקום צעקה ציבו־רית ולחץ חזק. האם גם בצבא נגיע למצב דומה?

אצלנו החבר'ה מתלוצצים כל פעם כי בחופ־שה הבאה שלהם, במקום לנסוע הביתה, הם יבקשו מהנהג להסיעם למרכז העיר, שם ירדו ויבצעו הסתערות על מיתחם אוויב, יקחו בשבי אזרחים צעירים וישלחו אותם לאפריקה.

זו בדיחה עצובה המשקפת מציאות מסויימת. כדי לקטוע בדיחות זוועה מסוג זה, לא די בדיבורים ובראיונות בלתי־משכנעים, צריך להתחיל לפעול, כדי לתקן, לפחות, את הנזק העצום שכבר נגרם.

ז. י., צה"ל

כולנו מקווים שתמשיכו במאבקיכם ו־מייחלים לאיחוד כוחות השלום, גם ללא כניסה לכנסת.

חגי אופנבכר, ד"צ 2684

אתמול בוויכוח בין החבר'ה, נאמר לי: „זאת פשוט תעודת עניות לאורי אבנרי שהוא לא הצליח בבחירות."

דעתי היא שזאת תעודת העניות הגדו־לה של העם הזה, ואני מקווה בכל ליבי שהמצב החדש לא ירפה את ידיכם.

המשיכו להיאבק כי דרככם נכונה וצו־דקת.

אבי ביקסר, ד"צ 2842

מאוד הצטערתי כאשר נודע לי שאבנרי לא יכנס הפעם לכנסת. נדמה לי (לפי ליקוטים פה ושם) שכל אחד היה רוצה לראותו גם בכנסת השמינית, אך כל אחד כשלעצמו סמך על אחרים שיצביעו בש־בילו.

לפי דעתי, היה בכל זאת מגיע לאבנרי להיכנס לכנסת לפני אחרים, שנכנסו במ־קומו ועל חשבונו.

לא יהיה במשך ארבע השנים הבאות מי שיסקוד את הכנסת הריקה או שיאמר „אדוני היו"ר, כנסת ריקה."

לא הצבעתי בשביל אבנרי, אך כמו רבים אחרים, אני אומר: חבל.

סמל משה לוי, ד"צ 1256

לחב כהנא

ולחומכי „אף שעל"

אנו חיילים מיחידת שריון (מילו־אים) הנמצאים בקו בסיני, כותבים מכתב זה בסיפוק לאחר שנוכחנו שלא נכנסת לכנסת.

מכיוון שלא נכנסת לכנסת, יש לך ולכל חבר מרעייך שפע של זמן פנוי. לכן אנו מעוניינים לראותכם יושבים כאן בסיני במקומנו, ושומ־רים על אותם קילומטרים רבים של חול שאינכם מעוניינים להחזיר.

נשמח לפנות את מקומנו לכם. צעקתכם „אף שעל" תישמע קצת יותר כנה ואמיתית במרחבי המיד־בר.

משה גינגיסר,
בשם קבוצת חיילים, צה"ל

כחייל המשרת אי־שם, אני מזדעזע מתגובתם של חברי לאחר שקראו את עי־תונכם.

אינכם מתביישים להוריד את מוראל ה־חיילים ע"י כתיבת נאצות וחרפות על המימסד, על קציניו בכירים להם אנו מצייתים!

אהרון כהן, ד"צ 2667

אני כותב את השורות הללו לאחר ש־שמעתי את התוצאות הסופיות של הבחי־רות.

למרות האכזבה הרבה מהתוצאות, אני מקווה שאורי אבנרי רואה בזאת רק ציון דרך ולא כישלון גמור.

עלינו להמשיך להאבק בשחיתויות, בעד שיוויון וצדק חברתי וכמובן חתירה ל־שלום.

סמל גדי גבר, ד"צ 2104

בתי־הקברות של המילחמות הבאות

ממי ציפיתם שיצביע בעד השלום? מאלו שחגגו את נשף איומי סאדאת עוד ב־21.3.72?

אינני זקוקים לשלום! אנו זקוקים לשטחים — שאם לא כן, היכן נקים את בתי־הקברות של המילחמות הבאות?

אפרופו בתי־קברות — איך תיראה מעכשיו הכנסת? **יצחק שביב,** נתניה